

Det maa formentlig anses for et rimeligt Krav, at Skovejerne vil være i Stand til uden at komme i Konflikt med de gældende Bestemmelser at forsyne med Brænde saadanne, som det for den paagældende Egn er af særlig Interesse at forskaaffe lidt udover den knappe Kommunion, og som altid under normale Forhold har erholdt deres Brænde fra det paagældende Distrikt, saaledes Bagere, Skoler, Hospitaler m. m. Paa den anden Side maa det siges at være uheldigt, om der, som Tilfældet var i Fjor, gives fri Hugst udover den pligtige Aflevering, idet dette for det første vil kunne medføre Fare for Forhugning af en Del Skov, og for det andet vil medføre det uheldige Forhold, at Skovejeren er bunden af Maksimalpriser, medens Brændehandlere eller andre, der køber af det frie Brænde, i de fleste Tilfælde kan tage en meget stor Avance, naar de blot oparbejder Brændet til Kakkelovnsbrænde.

4. Da Maksimalpriserne paa Brænde hidtil i Forhold til Prisen paa alt andet har været meget lave, da Skovenes Udgifter er steget meget stærkt og stadig stiger, og da Prisen paa 1 Ton Tørv, der nogenlunde har samme Brændselsværdi som 1 rm Kløvebrænde af Bøg, i Øjeblikket ligger mellem 40 og 60 Kr., maa de nuværende Maksimalpriser kræves forhøjede saaledes, at 1 rm Kløvebrænde af Bøg mindst sættes til 30 Kr., og de øvrige Priser forhøjes i samme Forhold. Til Belysning af, i hvilket Niveau Brændepriserne ligger sammenlignet med andre Varer, kan det anføres, at Prisen paa Brænde siden 1914 gennemgaaende højst er steget med 100 pCt., medens Kornpriserne er steget ca. 240 pCt. Endvidere, at Nettoudbyttet af 1 m³ Træ (Brænde og Gavntræ tilsammen) i 1914 for de fleste Skovdistrikter gennemsnitlig laa ved 5—6 Kr., at det for et Par Aar siden under den største Højkonjunktur for Gavntræ, særlig Eg, var ca. det dobbelte, men at det nu er meget stærkt paa Retur og for Tiden stærkt nærmer sig Tallet fra før Krigen. Og endelig, at Skovbrugets Arbejdsudgifter fra før Krigen er steget med ca. 200 pCt., og at man netop nu er ved at faa gennemført en Forhøjelse af de nuværende Arbejdspriser paa ca. 30 pCt. Der maa tillige gøres opmærksom paa, at der er et stærkt Misforhold mellem den nuværende Maksimalpris paa raat Brænde og den, der gælder i København for oparbejdet Kakkelovnsbrænde.

Der maa ogsaa i denne Forbindelse alvorligt gøres opmærksom paa, at alt for lave Maksimalpriser paa Brænde indeholder en meget stærk Fristelse til at sortere paa en saadan Maade, at en meget væsentlig Del af Brændet aflægges mellem Gavntræet, for hvilket der er — og nødvendigvis maa være — fri Pris. En saadan ændret Sorteringsmaade er faktisk ganske ukontrollabel og kan bervirke at det kommer til at gaa langt haardere ud over mange Skove end nødvendigt og forudsat af den, der paalægger Pligthugsten.

5. Til Brændselsnævnets Forslag om Fordeling af de fremskaffede Brændemængder, „formentlig gennem Kommunerne“, ønsker Foreningen kun at bemærke, at Fordelingen ganske utvivlsomt bør foretages i Hovedsagen som sidste Aar, samt at gøre opmærksom paa, at der ved den nuværende Fordeling eksisterer enkelte Urimeligheder i Retning af unødigt lang Transport af Brændet, som burde søges fjernet.

6. Med Hensyn til Brændselsnævnets Forslag Punkt 5 ønsker Foreningen indtrængende at pointere, at dersom det skal være muligt at fremskaaffe Brænde, der egner sig dertil, maa Ordningen af dette Punkt nødvendigvis træffes senest den 1. Januar 1921, og Optændingsbrændet maa sættes til Priser, der svarer til Træets virkelige Værdi til andet Brug, idet det vil være nødvendig for en meget væsentlig Del at anvende Gavntræ dertil.

7. Bestemmelser, sigtende til at forhindre Skovødelæggelser som Følge af Pligthugstordningen, maa formentlig under de nuværende Forhold optages i Brændselsloven.

Udover de af Brændselsnævnet stillede Forslag maa man bestemt henstille, at følgende Bestemmelser optages i en eventuel ny Brændselsordning:

I. Der gives Skovejerne Ret til at disponere over Brænde, der ikke er afhentet inden $\frac{1}{2}$ Aar efter, at det af Skovejeren er overdraget Kommunen.